

[Torben Lund]

fond, der findes i det pågældende selskab. Jeg ved, der er penge i den fond.

Til slut skal jeg blot sige, at når vi må afvise forslaget, hænger det selvfølgelig også sammen med, at det ville få helt uoverskuelige konsekvenser, hvis statskassen hver gang skulle stå for tur, hvis statskassen hver gang skulle bidrage, når der var forgæves projekteringer et eller andet sted i et boligselskab rundt i landet. Det kan statskassen naturligvis ikke holde til, og derfor må vi også af den grund sige nej til beslutningsforslaget.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til boligministerens oplysninger, som jo gentager de forudsætninger, der lå til grund for aktstykket i 1983, og skal i øvrigt henvisse til de svar, som hr. Pelle Voigt allerede har fået.

Vi mener fra konservativ side, at vi har fået de nødvendige oplysninger her i tinget, og at eventuelle yderligere tab ud over dem, som er dækket af Københavns kommune – og her kan jeg bekræfte over for hr. Torben Lund, at det er 75 pct. af udgifterne, oven i købet inklusive de påløbne renter for Amagerby III, og at kommunen i øvrigt erhverver pilotprojektet mod en affindelsessum til selskabet, en udgift på ca. 13,3 mill. kr. i alt – må afgøres ved forhandlinger selskaberne imellem.

Bente Nielsen (V):

Det kan vel heller ikke overraske, at venstre ikke kan tilslutte sig det fremsatte forslag fra SF.

Jeg skal ikke gå nærmere ind i debatten om aktstykke nr. 182, for det har boligministeren og de foregående ordførere redegjort så ganske udmærket for. Men jeg vil dog sige, at vi fra venstres side ikke finder, det kan være rimeligt, at hver gang et eller andet boligselskab indgår nogle aftaler eller starter nogle projekter, som viser sig at påføre tab, skal statskassen straks træde til og dække det opståede tab. Det er efter min mening bestemt ikke rimeligt.

Så vil jeg gerne slutte med et par bemærkninger om, at vi fra venstres side i øvrigt finder det yderst uheldigt, hvis et sådant boligselskab indgår aftaler eller starter projekter, der betyder, at selskaberne får tab, som er større end det beløb, der er hensat i deres

reservefond og lignende fonde, når det betyder, at det så kommer til at gå ud over lejerne, som i den forbindelse eventuelt kommer til at dække et tab, hvis ikke andre kan gøre det. Det synes jeg er yderst uheldigt, og det er ikke værdigt af de pågældende selskaber.

Birgith Mogensen (CD):

CD kan ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag. Jeg vil ikke forlænge debatten ved at gå ind i en redegørelse, men blot henvisse til boligministeren og nogle af de øvrige ordførere.

Generelt vil jeg sige, at vi burde have været foruden dette beslutningsforslag. For det første fordi der nu pågår forhandlinger mellem parterne om en løsning, og herunder er der allerede indgået en aftale imellem SAB og Københavns kommune, som endog er godkendt af borgerrepræsentationen. For det andet fordi der endnu ikke er konstateret noget tab for beboerne.

At vedtage dette beslutningsforslag ville betyde, at vi sagde: kære venner, disponer bare, sørg I blot for at få kanaliseret tabene over på beboerne, så kommer vi, folkettinget, jer til hjælp! En sådan situation tror jeg ikke et flertal ønsker. CD gør det i hvert fald ikke.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan ikke af beslutningsforslaget, nr. B 11 fra SF, se noget om, hvordan der er opstået til forbindelse med den økonomiske planlægning af Amagerby III og pilotprojektet på Vestamager, men ligger ansvaret hos lederne i det almennyttige boligbyggeri, bør de også drages til ansvar. Vi har tidligere oplevet direkte byggeskandaler inden for almennyttigt boligbyggeri. Jeg tænker f.eks. på Brøndby Strand, Lundegården i Ballerup og Lindholmparken i Århus.

Den tidligere boligminister, hr. Erling Olsen, havde dengang samme solidariske indstilling til tingene som den, forslagsstillerne fra SF her udviser. Hr. Erling Olsen fandt det nemlig rimeligt, at samfundet betalte for udbedringen af byggeskandalerne, af frygt for, at folk ellers ikke turde flytte ind i nyt almennyttigt boligbyggeri, fordi de kunne risikere at blive præsenteret for en ekstraregning.